

هوالله

بزد

بواسطه جناب زائر آقا محمد حسین
اخوی ایشان جناب میرزا محمد علی خباز علیه بهاء اللہ

هوالله

ای بندۀ الهی جمال رحمانی چون بعالم امکانی پرتوی نورانی افاضه فرمود آن نور حقیقت در حقائق صافیه جلوه کرد الفتی حقیقی و محبتی صمیمی و اخویتی ابدی ظاهر و آشکار گردید زیرا کل مستشرق از یک نور و مستتبّاً از یک ظهور و مستضیّع از شعله طور گردیدند این اخوت ملکوتی است لاهوتی آسمانی ربانی حقیقی ابدی سرمدی علی الخصوص جناب آقا محمد حسین که با شما اخوت جسمانی نیز دارند لهذا چون در بقیه مبارکه حاضر شدند حقوق اخوت را مرعی داشتند و خواهش تحریر این نامه نمودند من نیز از محبت ایشان بغلیان آدم و بنگارش این نامه بآن یار مهربان پرداختم تا بداند که در محضر آوارگان مذکور و در انجمن یاران مشهور و معروفست و از پروردگار عالمیان امید چنان که همواره بنفحه رحمن زنده و بنسیم عنایت تر و تازه و در ملکوت تقدیس بحیات ابدیّه باقی و پاینده مانند جمیع یاران آن سامان را نهایت اشتیاق از قبل عبدالبهاء ابلاغ دارید همیشه بذکر آنان مشغولم و بیادشان مألف و بغلیان محبتستان مأنوس و عليك و عليهم البهاء الأبهى ع ع

این سند از کتابخانه مراجع بیهیانی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقرزات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۹ آوت ۲۰۲۳، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر